

мава съ чайника: отхлупвалъ и захлупвалъ капака му, доближавалъ до чучурката на чайника паничка или лъжичка, внимателно следилъ, какъ излизащата отъ чайника пара изстивала и падала на тежки капки върху покривката на масата. Леля му, като го гледала да се занимава съ тѣзи наблюдения, често му викала:

— Какво правишъ, Джемсъ? Азъ не съмъ виждала друго такова бездѣлно момче. По цѣль день се забавлявашъ съ похлупака на чайника и не продумвашъ нито дума? Не те ли е срамъ да се занимавашъ съ такива праздни работи?

Понѣкога Уатъ се раздѣлялъ съ книгитѣ и работилницата, правѣлъ далечни разходки, скиталъ по планини и села, наблюдавалъ нравитѣ и обичаитѣ на селянитѣ, запознавалъ се съ тѣхния животъ и жадно слушалъ разказитѣ имъ за славнитѣ стари времена.

Израслото въ нѣмотия дете трѣбвало да се замисли да печели, но затова чувствувало, че трѣбва да се учи нѣкъде. Въ Лондонъ той постѣпва на работа при механикъ, срещу опредѣлена такса. Съ 8 лева трѣбвало да живѣе цѣла седмица. Така той прекарвалъ съ пестене до изгладняване. Презъ нощта работилъ своя работа, като не си доспивалъ. Тукъ той не можалъ да издържи дълго. Уморенъ и боленъ, той се повръща въ Глазговъ, гдето се установява като механикъ при университетската работилница, за да поправя стрoшени училищни модели, между които се намирала и една развалена Ньюкоменова атмосферна машина (фиг. 2). Последната той добре проучилъ, и следъ като я поправилъ, решилъ да построи една съвършено друга, която да изразходва много по-малко гориво и да работи по-добре. Минало само една година и великото откритие било направено. Въ 1765 год. Джемсъ обявилъ, че е измислилъ нова парна машина, която превъзхожда всички преди нея по устройство и по работа.